

201

pronador m. Misul que
 produir la pronació
Misul pronador

pronome m. Part de l'oració
 que designa una persona o cosa
 sense anomenar-la i que, en
 la proposició, fa la funció d'un nom.
Pronoms personals, demostratius, in-
terrogatius, relatius, indefinits

pronominal adj. Pertanyent
 al pronom, que és un pronom,
 que té la valor d'un pronom. Un
complement pronominal. Un adverb
pronominal. | Un verb pronominal